

ת"פ 48384/10 - אהרון רוני קאשי ע"י נגד מדינת ישראל ע"י

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 48384-10-18 מדינת ישראל נ' קאשי
תיק חיזוני: 319151/2018

מספר בקשה: 59

בפני כבוד השופט הדר רוזנברג שיינר
מבקש אהרון רוני קאשי ע"י ב"כ עו"ד אבי אוחנה
נגד מדינת ישראל ע"י עו"ד חן זעירו - לשכת תביעות נתניה
משיבה **החלטה**

לפני בקשה שהוגשה מטעם הנאשם, בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 להורות על זיכוי של הנאשם, בתום שמיית ראיות הتبיעה, וזאת בעונה שהאשמה כנגדו לא הוכחה אף לכואלה.

העובדות הדרישות לעניין-

1. כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של הפרת הוראה חוקית - עבירות לפי ס' 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות כתוב האישום, בתאריך 1.5.18. 18-04-04, במסגרת הליך ה"ט 48496, בביהם"ש השלום בתל אביב, אסר כב' השופט הורוביץ על הנאשם, במסגרת צו לминיעת הטרדה מאימה (להלן: "ההוראה החוקית"):

א. להתריד את המטלוננט או את מי מטעמה או לאיים עליהם בכל דרך ובכל מקום.

ב. לפרסם ברשות הפיסבוק או בכל רשות חברתית אחרת ובכלל זה כל פרסום בין במישרין ובין בעקביפין המתיחס למטלוננט או למי מטעמה או לסכום ולמחלוקת שבין המטלוננט לנאשם וזאת ממשך חדשים.

בתאריכים 3.5.18-30.5.18 בשעות שונות ובכ- 20 הזדמנויות שונות, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שפרסם ברשות החברה פיסבוק, אמירות המתיחסות למטלוננט ולמי מטעמה וכן לסכום ולמחלוקת שבין הנאשם למטלוננט. בין היתר, פרסם הנאשם אמרות כדלקמן: "איך אפשר邑 להרחיק את הבן מאביו אם לא בעיות נפשיות חמורות! פקידת הסעד תגבה גם השופט. זה מראה ממשהו על כל הדמיות"; "כשאמא מונעת מאבאו את בנים המשותף זאת אלימות!! כשופט מגבה זאת זה פשע"; "הנסיך שלי יונתן האושר של חי' יגדל ויבין איך חלאות אדם!! מנעו ממנו אבא".

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

בתאריך 30.6.18-13.7.18 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שפרסם ברשות החברתית פיסבוק, אמירות המתייחסות למטלוננט ולמי מטעמה וכן לסקסוך ולמחלוקת שבין הנאשם למטלוננט. בין היתר, פרסם הנאשם אמירות כדלקמן: "אמרת יפה האינטראסל האמא כספ של האבא ילדים של המדינה המאבק בין השניהם, הבעה שהאהמות ביציר נקמנות משחוקות לידי ממסד שפוגע באבא ובילדים. הגענו למסקנה והיא שהמערכת מגבה את האהמות לפגוע באבא וכן באמצעותה להעשיר את קופת המדינה במקומם לתת לילדים להנות מאבא שלהם".

בתאריך 13.7.18 בשעה 14:30, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהעלה סרטון לרשות החברתית פיסבוק, בו התייחס הנאשם למטלוננט ולמי מטעמה וכן לסקסוך ולמחלוקת שבין הנאשם למטלוננט. בין היתר, אמר הנאשם בסרטון: "אני הגשתי תביעות משומות שאחרי 4 חודשים שאמא של הבן שלי מנעה ממני לראות את הבן שלי רק בגלל שהחלהתי להוסיף לו שם נוסף, הפכו אותו למסוכן".

2. הנאשם כפר באשמות שייחסו לו. בכפירתו במהלך הדיון מיום 30.4.19, טען לא קיבל跽יו מעולם את הצו מיום 1.5.18, והסביר לו באופן כללי מסגרת הצו ע"י עורך הדיון שלו. לגבי האישום הראשון נטען שמדובר בהבעת דעה, שסעיף 2 איננו פוטט שהוא אלהala הבעת דעתה ע"י אחר ושהאמור בסעיף 3 איננו מפר את ההוראה החוקית. ביחס לאיושם השני נטען, כי הנאשם פרסם הבעת דעתה כללית ולא ביחס למטלוננט. הנאשם הודה בהעלאת הסרטון לפיסבוק אך לשיטתו אין מדובר בהפרת הצו.

3. במהלך פרשת התביעה נשמעו המטלוננט והחוקרים עד' מילר ואסף בזיני. הוגשו קריאות: אמרת המטלוננט מיום 30.5.18 (ת/1), אמרת המטלוננט מיום 15.7.18 (ת/2), אמרת המטלוננט מיום 16.7.18 (ת/3), צו זמני למניעת הטרדה מיימת שהוצאה נגד הנאשם נגד הנאשם ביום 25.4.18 (ת/4), צו קבוע למשך 6 חודשים למניעת הטרדה מיימת שהוצאה נגד הנאשם, בהעדר צדים, ביום 1.5.18 (ת/5), אסופת פостиים (ת/6), אסופת פостиים ודיסק אוון קי (ת/8), תקציר תמלוא סרטון שנערך ע"י המטלוננט (ת/9), סרטון (ת/10), אמרת נאשם מיום 17.7.18 (ת/12), אמרת נאשם מיום 31.5.18 (ת/13).

4. משהכריזה התובעת "אלנו עדי", טען ב"כ הנאשם כי אין להшиб לאשמה.

תמיכת טיעוני הצדדים וזירת המחלוקה -

5. לשיטת ההגנה, התביעה לא הרימה את הנטול הראייתי המוטל עליה להוכיח את העבירות שייחסו לנאשם ולפיכך אין לחיבבו להшиб לאשמה.

טען, כי ככל שנרשמו מטעם הנאשם אמרות כמפורט בכתב האישום, מדובר באמרות אמורפיות או בגילוי דעת כללי שאינו קשורות למטלוננט או לסקסוך בין הנאשם. עוד נטען, כי לא הוכחה הפרת הצו שכן הנאשם לא ידע על הצו או לא הבין אותו. בהקשר זה הוסיף, כי הצו ניתן בהיעדר הצדדים, לא הוכחה מסירתו כדי לידי הנאשם ולא הוכח שהנאשם ידע על תוכנו. ב"כ הנאשם גרס כי ספק אם הוכחו מועד הפרסומים הנטענים בכתב האישום.

לשיטת ההגנה, בשלה העת לשוב ולדון בבקשת הנאשם לזכוי מחמת "הגנה מן הצד".

לחילופין, נטען כי יש לזכות את הנאשם מחלוקת הגנת זוטי דברים מכוח סעיף 34 י' לחוק העונשין.

6. המאשימה מתנגדת לבקשת תוקף שהdagisha בטיעוניה כי בשלב הדיון בו עסקינן די בקיומן של ראיות בסיסיות ודלות להוכחת העבירות, על מנת לחייב את הנאשם להסביר לאשמה, כאשר בהמ"ש אינו בוחן שאלות של מהימנות ושל משקל.

לשיטת המאשימה, הובאו די וחותר ראיות המוכיחות את המি�וחס לנายนם בכתב האישום, תוקף שהפנתה לעדות המתלוננת, לפרסומים ת/6 ות/8 ולצווים ת/4 ות/5. לשיטת המאשימה, הנאשם הודה בחקירתו שהוא כתב את הפוסטים שהוצגו לו ואף אישר מודעותם לקיום הצעויים ולתוכנם.

עוד הפנתה התובעת, בנוגע להוכחת היסוד הנפשי של הנאשם, לכך שבפרטום מיום 18.5.3. בשעה 2:40 PM (ת/6), כתב הנאשם בצדקה מפורשת "אתמול יצא לי צו הטרדה מאימת לא לפרסם דבר הקשור לצד השני בצורה גורפת סתימת פיות", באופן המעיד על מודעותו של הנאשם לצו בנוגע לעניין.

המאשימה גורסת כי אין מקום לקבלת הטענה החילופית של הנאשם, בדבר חלות הגנת "זוטי דברים", שכן אין מדובר במעשה קל ערף, נטול מידת מינימלית של סכנה לערכם החברתי המוגן, מה גם שעלה בימה"ש להחליט בטענה לאחר הבאת כלל הראיות, לרבות עדות הנאשם, בפני בימה"ש.

7. במסגרת תגבורתה לבקשת הנאשם, עתרה המאשימה לתקן את כתב האישום, באופן שבו צו ההגנה הראשוני, שניתן ע"י בימה"ש ביום 18.4.25, יתווסף לחלק הכללי בכתב האישום. עוד מבקש לתקן את המועדים באישום הראשון ולצ"ע כי בין התאריכים 18.5.25 - 30.4.25 הפר הנאשם את הוראות החוקיות. ב"כ הנאשם מתנגד לבקשת לתקן כתב האישום.

דין והכרעה-

8. טרם דין בשאלת דיווחן של הראיות שהובאו בפני, א"ח מספר מילימ'ם למסגרת הנורמטיבית הנוגעת לבחינת הראיות בשלב של "אין להסביר לאשמה".

סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982: קובלן כדלקמן:

"נסתימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאהר, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמע את דבריו בעניין; הוראות סעיפים 182 ו-183 יחולו גם על זיכוי לפי סעיף זה".

בהתאם להלכה הפסוקה, בשלב של לבחינת הטענה לפיה "אין להסביר לאשמה", בוחן בית המשפט כלום הובאו ראיות

בבסיסיות, אףלו דלות, להוכחת קיום יסודות העבירה המียวחשת לנאים. בשלב זה אין בית המשפט בוחן את מהימנות עד' התביעה ואת משקלן של הראויות.

כך באו הדברים לידי ביטוי בפסק הדין המנחה בעניין **ע"פ 732/76 מ"י נ' כחלון**, פ"ד לב(1) 170:

"**בית-המשפט לא יטה אוזן** **קשבת לטענה שלפיה אין להшиб לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות,** להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום. **ראיות בסיסיות לעניין זה אין ממשמען** כאמור **ראיות שמשקלן והיקפן** **מאפשר הרשעה על אתר, אלא בדברי בית-המשפט העליון** ב-ע"פ 28/49 הנ"ל (היועמ"ש נ' חסין אסעד חמדן, פ"ב ב(1) 837 - א.ש). **ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית,** המעבירת את הנטול של הבאת ראיות (להבדיל מנטול השכווע) מן התביעה לנאים. לעניין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן מן הראי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי יתכונו **נסיבות קיצוניות** שבהן **עלתה שאלת זו** כבר בשלב הדיוני האמור ... אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שהן יזקק בית-המשפט בשלב של תום פרשת-התביעה לעניין האמינות, הן חריגות ומכאן גם **שההזהדמנויות אשר בהן יעשה שימוש** מעשי של כלל הפרקטיקה эта, יהיו נדירות.

אין לדקדק בשלב דיוני זה **חוות השערה ולערוך** בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכואורה כל פרט שלו, וכל יסוד מישני מלאה שהזכרו באישום. **די בכך** **שיהיו** ראיות לכואורה לגבי **יסודות המרכזים של האישום ...**. (שם, בעמ' 179-180, וראו גם ע"פ 405/80 מ"י נ' שדמי, פ"ד לה(2) 757; ע"פ 638/85 מ"י נ' בוטרוס, פ"ד מ(2) 658)." .

ראו גם החלטת כב' השופט אורן שהם בת"פ (מחוזי ת"א) 40013/05 מ"י נ' אורן רשות וOTH (3.6.08, פורסם בנבז.).

משמעות הטענה שאין להшиб לאשמה הנה שהتبיעה לא עמדה בפרשנה בנטול החובה להביא ראיות לכואורה להוכחת האשמה ועל כן יש לפטור את הנאים מלhalb לאוֹת האשמה ולזכותם ממנה כבר בשלב זה של הדיון.

לצורך הכרעה בטענה, אין בית המשפט שוקל כאמור **שיקולי מהימנות או משקל**, אלא מציג לעצמו את השאלה הבאה: בהנחה שכל החומר שהובא בפניו לחובת הנאים זיכה למלא המשקל והאמון - האם יהיה בו כדי לבסס הרשעה **בעבירה המียวחשת לנאים או בעבירה אחרת באותו עניין** (ר' ספרו של קדמי, **על סדר הדין בפליליים, חלק שני א 2009**, בע' 4-1453).)

9. **מן ההחלטה ת/4** עולה כי ביום 25.4.18, הוצאה בהיעדר צדדים, צו ל מניעת הטרדה מאימה במעמד צד אחד, כנגד הנאים, ע"י יהמ"ש השלום בתל אביב. בהחלטה נאשר על הנאים להטריד את המבקרת בכל דרך ובכל מקום, לאיים עלייה או פגוע בפרטיו, לרבות בדרך של פרסום באינטרנט, ברשותות החברתיות או בכל דרך אחרת. עד נקבע בהחלטה דין במעמד הצדדים ביום 30.4.18, תוך שביהם"ש הורה למצוירות לעבירות ההחלטה באמצעות פקיד מסירה למotelוננט ולנאים.

מן ההחלטה **ת/5**, שננתנה בהיעדר הצדדים ביום 1.5.18, ע"י ביהמ"ש השלום בתל אביב, עולה כי בתאריך 30.4.18 התקיים דיון במעמד הצדדים, קרי: בnocחות הנאשם, בביהמ"ש השלום בתל אביב. מהתוצאות הנאות לדין ומן ההוראות שנית ביהמ"ש ב - 25.4.18, מתבקשת המסקנה שהנאשם קיבל לידי את החלטת ביהמ"ש ת/4 והוא מודע לתוכנה.

בסעיפים 14 ו - 15 לכו השיפוטי שהוצע נגד הנאשם ביום 1.5.18, נאסר על הנאשם או על מי מטעמו להטריד את המבקשת או את מי מטעמה או לאיים עליהם בכל דרך ובכל מקום. עוד **נאסר על הנאשם או על מי מטעמו לפרסם בראש הפיסבוק, בכל רשות חברתיות אחרות, ובכלל, כל פרסום בין חבריין ובין בעקיפין, המתיחס למטלוננת או למי מטעמה או לסכוך ולמחליקת שבין המטלוננת לנאשם** וזאת לפחות 6 חודשים.

הצווים השיפוטיים ת/4 ות/5 מחייבים כי במועדים הנוגעים לכתב האישום לעומת הנאשם ההוראה החוקית המפורטת בכתב האישום.

10. **המטלוננת** העידה כי מאז שניתן הצו הזמן ביום 25.4.18 הנאשם פרסם פרסומיים הנוגעים לסכוך שביניהם, נודע לה שהוא ממשיך את פרסומיים, היא התחלת להסתכל בפיסבוק, בקיור שלו שפותח לכל הציבור וצולמה את הפרסומיים. עוד העידה המטלוננת, שלפי פוסטיהם ותגובהם של אנשים ברור מהם שידעו שמדובר בה, ידעו לחבר, כי לפני כן הנאשם עשה במשך שנים הסתה קבועה עליה ברשות. המטלוננת מסרה כי היא צילמה את ה פוסטים והגישה את כל אסופה המסמכים **ת/6** למשטרה ביום 30.5.18 (ע' 14-15 לפ' וראו גם ת/1 ש' 2-9).

עוד העידה המטלוננת כי בתאריך 13.7.18 העלה הנאשם לפיסבוק סרטון הכלול בחובו את פרטי הסכוך ביניהם, כולל התיחסות ספציפית לדין שנערך ביהמ"ש, הכל בניגוד להוראה שניתנה לו בצו ת/5. המטלוננת הורידה את הסרטון ותמללה את עיקריו, העבירה את החומר למשטרה (ע' 15 ש' 21-26, ע' 17 לפ', דיסק ת/10, תמלול ת/9). כן הבירה המטלוננת שאף לאחר תלונתה במשטרה מיום 30.5.18, הוסיף הנאשם להעלות פרסומיים הנוגעים אליה ולסכוך ולפיכך היא הורידה גם אותם ומסרה אותם למשטרה (ת/8 , ת/2 ש' 2-13, ת/3 ש' 13-2).

המטלוננת התייחסה בעדotta לטענת ההגנה, לפיה מדובר בפרסומים "אמורפיים" או בגילוי דעת כלליים מצד הנאשם, וסתורה זאת בהבהירה כדלקמן:

"רוני פרסם במשך הרבה שנים הסתה על אותה אמא עם תМОנות של הבן שלנו, הוא התייחס אליו.. אח"כ הוא פרסם .. בתקילה הוא פרסם על האם של הבן שלו, אח"כ פרסם את השם שלו, של ההורים שלו ומקום המגורים שלו. אח"כ כולם ידעו מי זו ליאת דגן, והתחלתי לקבל תגובות של מבול של אנשים , זה הפר להיות.. צריך להבין, מה שהובייל למתן צו הטרדה, זה היה שכל וידעו שהוא פרסם הגע לעשרות אלפי צפיות, כל פוסט זהה שורש אחד לשני לשישי, אז אנשים התחילה לפנות אליו ולהגיד לי את האמא המנכרת הורית, נוכלת, כל הדברים שהוא כתב עלי.. עד אז לא היו חסופים אליו, רק דבר על האמא, אח"כ קישר לתמונה שלו ולשם שלו ואז באו אליו, מלא אנשים מרחוב היראלי, המעריצים והחברים שלו" (ע' 21 ש' 5 ואילך).

הוסיפה והסבירה המטלוננת בעדotta, כי על גבי חלק מה פוסטים שהעבירה למשטרה מופיעים התאריכים במקור, ככל שהיא מדובר בפוסטים שהועלו יומם קודם או מאותו יום, התאריך עדין לא מופיע בפיסבוק וכן היא הוסיפה תאריך בכתב ידה, שתואם את תאריך העלאת הפוסט (ע' 25 לפ').

המתלוננת העידה כי הצז הזמני ת/4 נמסר ע"י עורך דין להעורך דין של הנאשם עו"ד יIRON מידן, אשר מיד לאחר קבלתו ניסה לערער עליו (ע' 27 ש' 32-30).

11. תוכן הפוסטיהם והסרטונים שהעללה הנאשם לאחר ה - 1.5.18

א. מחומר הראות ת/6, ת/8, עולה בברור כי לאחר הוצאת הצז ת/5 ולאחר שה הנאשם היה מודע להוצאת הצז נגדו ולתכנו, פרסם הנאשם ברשות החברתית פייסבוק פרסומים המפרים את הוראותיו של הצז. לשם מהחשה אפנה לראיות הבאות:

בתאריך 3.5.18 בשעה 14:40 העלה הנאשם פוסט : "שלוש שנים ושבועה חדשים אני אнос במלחתמי על הדבר הטבעי שבני יונתן מבקש וצריך אבא" וכן "אטמולו הוצאה לי צז הטרצה מאימת לא לפרסם דבר הקשור לצד שני בצוורה גורפת, סתימת פיות לתפארת מערכת המשפט "הديمقרטית" (ת/6) . שני הפוסטים הללו מהווים בצוורה מובהקת פרסומים המתיחסים למATALוננת, לסכסוך ולמחלוקת שבין המATALוננת לנегодם והם היו אסורים פרסום בהתאם לת/5.

בתאריך 3.5.18 בשעה 14:42 העל הנאשם פוסט " 3.7 שנים מסוד סדייטי שמנע וממשיר למנוע **מבנה אבא** לא יכול הסביר מדוע אני לא מגדל **את בני**. לי התשובה ברורה שחוויות ונקונות שיפוטית" (ת/6) . גם פרסום זה מתיחס בצוורה ברורה לסכסוך בין הנאשם למATALוננת בנוגע לבנים הקטין ומהו הῆרעה של ההוראה ת/5.

בתאריך 4.5.18 העלה הנאשם פוסט "הדבר היחיד שמנע **מבנה יונתן** אבא הם חלאות אדם שמצוים בחברתנו שקבלו כוח אלים ומהריד שפועל בגיבוי והשתקה שיפוטית" (ת/6) .

בתאריך 16.5.18 בשעה 10:10 הנאשם פרסם את תמונה בנו עם הכיתוב: "**הנסיך שלי** יונתן האושר של חי' יגדל ויבן **אילו חלאות אדם מנעו ממוני אבא**".

בתאריך 21.5.18 פרסם הנאשם: "אין אמא יכולה להרחק את הבן מבאי אם לא בעיות נפשיות חמורות! פקידת הסעד תגבה וגם השופט. זה מראה שהוא על כל הדמויות".

פרסומים שבندון מתיחסים באופן מובהק לבנו של הנאשם ולסכסוך בין הנאשם למATALוננת וברור הן מתוכנן והן מהתגובה שאנשים רשמו בעקבותיהם, שלא מדובר בדעות "אמורפיות" או בגלוי דעת כללי אלא בפרסום קונקרטי ביזור המתיחס למATALוננת ולסכסוך בין הנאשם לבין לבנים המשותף.

בתאריך 9.7.18 פרסם הנאשם פוסט עם תמונה בנו " 3600 שניות שבועיות במרכז קשר עם האושר של חי' בני יהונתן! לצערנו הרבה חלאות אדם ממשיכות למנוע **מבנה** כבר 4 שנים וمستדרים מאחרי דלתיים סגורות". גם פרסום זה הוא פרסום אודות הסכסוך בין לBIN המATALוננת.

הסרטון 10/10, שהועלה לרשות החברתית פייסבוק **בתאריך 13.7.18**, כולל אף הוא באופן מובהק וברור פרסום של הנאשם הנוגע לסכסוך בין למATALוננת אודות בנים.

ב. הנאשם הודה בחקירה כי הוא שפרסם את הפוסטים שתוארו לעיל מת/6, אשר הוצגו לו לאישור ולזהות בחקירה מיום 18 (ת/13 ש' 38 ואילך). בחקירה מיום 17.7.18 (ת/12), הודה הנאשם שהוא שפרסם אף את הפוסטים

מתאריכים 11.7, 9.7, 2.7, שהם חלק נוספת המסמכים ת/8 ואשר הוקראו לנאים בחקירה (ת/12 ש' 82 ואילך). כן אישר הנאים שהוא העלה את הסרטון ת/10 לפיסבוק שלו בתאריך 13.7.18 (ת/12 ש' 125-120).

12. מודעות הנאים לכך שביהם"ש בתל אביב הוציאו נגדו את הוצאות ת/4 ות/5, לרבות מודעותם לתוכן הוצאות מוכחת בראיות הבאות:

א. פוסט שהעלתה הנאים בפיסבוק בתאריך 25.4.2018 שעה 09:20: "דוקא עכשו שאני עמל סוף סוף על הוצאה האמת שלי... מישו חשש מגילוי האמת והוציא צו שיאסור זאת. לשמחתי נקבע דין ל - 30.4.18". מיד בהמשך לפוסט הנ"ל משנשאל הנאים מי הגיע נגדו את העתירה הוא כותב "המא" (ת/6). פוסט זה מוכיח שהנאים היה מודיע לתוכן הוצאות ת/4 עוד ביום שבו הוא ניתן.

ב. בתאריך 3.5.18 שעה 14:40 העלה הנאים פוסט: "**אטמול יצא לי צו הטרדה מאימת לא לפרסם דבר הקשור לצד השמי בצורה גורפת,** סתימת פיות לתפקיד מערכת המשפט "הديمقרטית" (ת/6). הפוסט שהעלתה הנאים מוכיח שלכל הפחות בתאריך 3.5.18 הייתה הנאים מודיע לתוכן הוצאות ת/5 ולכך שנאסר עליו לפרסם כל פרסום הקשור למחלוקת בצורה גורפת. הנאים בחר להפר את האיסור האמור עוד באותו היום.

ג. גם בתאריך 16.5.18 העלה הנאים פוסט בו רשם: "**יש גדי צו השתקה אני מנע מלדבר ישירות על התקיק שלי**" (ת/6).

ד. באמרת הנאים מיום 31.5.18, שהוגשה ללא הסטייגיות (ת/13), **נשאל הנאים מפורשות האם הוא מכיר את תוכן הוצאות שנטנו בתאריך 25.4.18 ו - 30.4.18 והשיב: "כן, אני מכיר, אני מכבד אותם" (ש' 19-20).** אמם המצו הקבוע ניתן ביום 1.5.18 ולא ב - 30.4.18, כפי שרשם החוקר, ברם תשובה הנאים נתנה ביחס לשני צוים והוא טען שהוא מכיר את תקנם, מבלתי שצין כי לא ראה את הוצאות או שקיבל מעורך דין את תקנם בצורה בלבד,قطענותו המאוחרת במסגרת ההליך המשפטי.

יתרה מזאת, במהלך החקירה מיום 31.5.18, הציג החוקר לנאים פיזית את שני הוצאות והזכיר לו מפורשות את סעיף 14 בת/5 (ש' 26-31), כך שברור שכל פרסום שנעשה לאחר ה - 31.5.18 בוצע חרף העובדה שהנאים היה מודיע בצורה ברורה לתוכן הוראה החוקית האוסרת עליו את פרסוםם.

13. **סיכוןם של דברים** - התביעה הציגה ראיות בסיסיות ומעבר לכך להוכחת העבירות המיוחסות לנאים. הוכח לכואורה שהנאים היה מודיע לתוכן הוצאות ת/4 ות/5 זמן קצר ביותר לאחר הוצאותם, וכי חרב מודיעותם פרסם פרסומים הנוגעים למחלוקת ולסכסוך שבינו לבינה, בניגוד להוראה החוקית שאסורה עליו לעשות כן. ויבחר - ככל שהנאים חלק על תוכנו של הוצאות ת/5 וסביר שהוא גורף מדי ופגע בזכויותיו, שמורה הייתה לו הזכות לערער עליו. ברם כל עוד עד מהההוראה החוקית בעינה, היה עליו לכבדה והוא נכשל, לכואורה, מלעשות כן.

14. טרם סיום אצ"ן, כי משקבעת קיימן של ראיות בסיסיות המאפשרות הרשות הנאים בעבירות המיוחס לוי, שעניינו

הפרה מתמשכת ובוטה של הוראות בית המשפט, אינני מוצאת מקום לעת הזו, עוד טרם שמיית הנאשם עצמו, לקבל טענת "זוטי דברים" או טענת "הגנה מן הצדק" בהקשרם של מעשי הנאשם. הטענות תיבחנה, במידת הצורך, לאחר שמיית כל הראיות בתיק, במסגרת הכרעת הדיון.

15. נוכח כל האמור לעלה, אני דוחה את הבקשה לזכות את הנאשם בטענה שאין עליו להшиб לאשמה.

פרשת ההגנה תישמע בתאריך 12.1.22 בשעה 11:30.

ה הנאשם מוזהר בחובת התיצבותו לדין שם לא כן ניתן יהו לדון אותו בהיעדרו ולראותו כמי שמצוות על זכותו להעיד להגנתו.

16. נוכח השלב הדינוי בו מצוי ההליך שבנדון, לאחר סיום פרשת התביעה וטענת "אין להшиб לאשמה" אינני מוצאת מקום להורות על תיקון כתב האישום, כמבודק בתגובה המאשימה לטענה.

ב"כ הנאשם יודא העברת עותק ההחלטה לנאים.

המצוירות תעביר ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ז טבת תשפ"ב, 21 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.